

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 196/2015
03.03.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног М.Р., због кривичног дела оштећење повериоца из члана 237. став 3. у вези става 2. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Р., адвоката С.З., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К бр.672/10 од 19.05.2014. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.1722/14 од 11.12.2014. године, у седници већа одржаној дана 03.03.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Р., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К бр.672/10 од 19.05.2014. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.1722/14 од 11.12.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву К бр.672/10 од 19.05.2014. године окривљени М.Р. оглашен је кривим због извршења кривичног дела оштећење повериоца из члана 237. став 3. у вези става 2. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци.

Наведеном пресудом окривљени М.Р. обавезан је да у корист буџетских средстава суда плати на име трошкова кривичног поступка износ од 70.560,00 динара, на име паушала износ од 3.000,00 динара, а да оштећеном ДОО М. из К., на име трошкова кривичног поступка плати износ од 181.500,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је на име имовинско правног захтева обавезан окривљени М.Р. да оштећеном ДОО М. из К. исплати износ од 11.433.354,97 динара, у року од 60 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.1722/14 од 11.12.2014. године, усвајањем жалбе пуномоћника оштећеног привредног друштва М. ДОО из К. и делимичним усвајањем жалби окривљеног М.Р. и његовог браниоца, преначена је пресуда Основног суда у Краљеву К бр.672/10 од 19.05.2014. године у погледу одлуке о кривичној санкцији, трошковима кривичног поступка и имовинско правног захтева, тако што је Апелациони суд окривљеном М.Р. за учињено кривично дело оштећење повериоца из члана 237. став 3. у вези става 2. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од једне године и истовремено одредио да се казна затвора неће извршити уколико окривљени за време проверавања од две године не учини ново кривично дело, и обавезан је окривљени М.Р. да оштећеном привредном друштву М. ДОО на име трошкова кривичног поступка плати износ од 231.000,00 динара, у року од 30 дана и обавезао окривљеног М.Р. да оштећеном привредном друштву М. ДОО на име истакнутог имовинског правног захтева исплати износ од 11.433.354,97 динара са законском затезном каматом почев од 14.09.2005. године до коначне исплате, у року од 60 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док су у преосталим деловима жалбе окривљеног и његовог браниоца одбијене као неосноване, а пресуда Основног суда у Краљеву К бр.672/10 од 19.05.2014. године у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног М.Р., адвокат С.З., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, повреде закона из члана 439. тачка 2. и 441. став 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине другостепену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, а да одложи извршење правноснажне пресуде до доношења одлуке по поднетом ванредном правном леку.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 486. и 487. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Р. је неоснован.

Бранилац окривљеног М.Р. у захтеву наводи да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, јер се заснивају на налазу и мишљењу вештака М.В., који доказ није изведен у складу са одредбама Законика о кривичном поступку. Бранилац у

захтеву даље наводи да су побијане пресуде донете уз повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, јер је износ штете оштећеног предузећа утврђен на бази незаконитог доказа – налаза и мишљења вештака М.В. и на основу тога је утврђено да је оштећено предузеће претрпело штету великих размера што је околност која је утицала на квалификацију кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, а која квалификаторна околност је морала бити утврђивања у односу на конкретан случај, а не у односу на номинални износ штете. Бранилац окривљеног М.Р. у захтеву указује и на повреду закона из члана 441. став 3. ЗКП, обзиром да је суд усвојио имовинско правни захтев оштећеног предузећа М. ДОО у односу на окривљеног као физичко лице иако се у конкретном случају радило о пословном односу два правна лица, а не окривљеног М.Р. са правним лицем М. ДОО, а на који начин је прекршена и норма тада важећег Закона о привредним друштвима (члан 104. став 3).

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног М.Р. је истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге да се првостепена пресуда не заснива на доказу на којем се према одредбама ЗКП не може заснивати (стр. 4 и 5), да се у конкретном случају ради о штети великих размера што представља квалификаторну околност (страна 5) као и да је окривљени у обавези да исплати оштећеном износ од 11.433.354,97 динара на име имовинскоправног захтева на основу тога што је оглашен кривим због извршења кривичног дела на штету оштећеног, на које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**